

[Ivar Nørgaard]

besvarelse, men til gengæld var der altså heller ikke noget, som nødvendiggjorde, at man måtte vende sig imod den.

Der kan ikke være tvivl om, at bestræbelserne på at gennemføre det indre marked har skabt en dynamisk udvikling i de europæiske landes økonomi både inden for EF og uden for EF. Der er næppe heller tvivl om, at disse bestræbelser vil føre til økonomisk vækst i Europa.

Det er derimod et åbent spørgsmål, om det også vil føre til en nedgang i den alt for store arbejdsløshed, og om en sådan eventuel nedgang også vil kunne finde sted her i landet.

Det beror selvfølgelig først og fremmest på vor egen indsats, og her er jeg jo i den heldige situation i modsætning til statsministeren, at jeg kan henvise til en allerede offentliggjort plan, nemlig Socialdemokratiets plan »Gang i 90'erne«.

Desværre ser det ikke ud til, at den længe lovede regeringsplan på samme måde vil sikre den nødvendige opsparring, så der kan blive midler til at finansiere en øget beskæftigelse. Efter de forlydender, der blev bragt i fjernsynet i dag og kom over radioen, er der i højere grad tale om, at man vil lette på nogle skatter og give befolkningen større købekraft, og det mener jeg ikke på nogen måde kan løse vores beskæftigelsesproblem, da det er opsparring og investering, der er behov for.

Men det er også klart, at det er den monetære og økonomiske politik i de øvrige lande, der ved siden af den danske indsats er af central betydning for den beskæftigelse, vi kan opnå herhjemme, og selvfølgelig også er af betydning for, hvilken europæisk beskæftigelse der bliver. Det er derfor helt afgørende for Socialdemokratiets holdning til planerne om et øget monetært og økonomisk samarbejde, at beskæftigelses hensynet i langt højere grad kommer i fokus, end det er tilfældet i den såkaldte Delors-plan.

Delors-planen er i alt for høj grad præget af nationalbankdirektørernes konservative pengepolitiske holdninger. Det viser sig særlig ved Delors-rapportens betragtninger om nødvendigheden af at holde igen på de statslige underskud og undgå betalingsbalanceunderskud, mens man slet ikke beskæftiger sig med den anden side af sagen, nemlig nødvendigheden af, at de lande – og det er jo især Vesttyskland – der har store overskud, bringer overskuddet

ned og sikrer en større ekspansion i landets egen økonomi til gavn for vesttyskerne selv og for det øvrige Europa.

Vi er enige med statsministeren i, at det er en fordel for et lille eksportorienteret land som det danske, at der hersker rolige valutaforhold og stabile kurser. Vi kan derfor også tilslutte os ønsket om, at flest mulige lande både inden for EF – og her tænker jeg specielt på Storbritannien, men også senere på Spanien, Portugal og Grækenland – bliver tilsluttet EMS'en. Hvis det bliver tilfældet, tror vi, at også de nordiske lande vil få større interesse for at være med, og at de derefter vil tilslutte sig EMS'en.

En forudsætning for, at vi kan tilslutte os tanken om at gå aktivt ind i arbejdet med den første fase af Delors-planen, er, at beskæftigelses hensynet, miljøhensynet og hensyn til en socialt ligelig fordeling af produktionsresultatet kommer til at indtage en fremtrædende plads. Det er netop det, man savner ved gennemlæsningen af Delors-rapporten. Delors-rapporten hæfter sig alt for meget ved de inflationsbekæmpende sider af sagen.

Jeg kan være enig med statsministeren i, at det er godt, at inflationen er blevet dæmpet i Europa og i Danmark, men det er altså ikke tilstrækkeligt. Det er heller ikke det eneste mål for en monetær og økonomisk politik. Tværtimod mener vi, at det er vigtigere at sikre, at de mange arbejdsløse kommer i arbejde, således at man samtidig kan hæve levestandarden for de mange arbejdsløse.

Efter vores opfattelse kan vi slet ikke acceptere, og Danmark bør slet ikke acceptere, at gå ind i yderligere drøftelser om Delors-planens ideer, hvis vi ikke klart får slået fast, at arbejdet med første fase hverken politisk eller juridisk – det er ikke nok, at det ikke juridisk, men hverken politisk eller juridisk – forpligter til de langt mere vidtgående skridt i anden og tredje fase af Delors-planen. Vi vil derfor kraftigt opfordre statsministeren til på det kommende møde i Det Europæiske Råd i Madrid at gå imod tanken om en regeringskonference, som skal igangsætte en proces hen imod ændringer af Romtraktaten.

Vi er enige med statsministeren i, at det vil være pragmatisk og fornuftigt at gå i gang med undersøgelser af hele ideen bag Delors-planen og at få nogle embedsmænd, der er ansvarlige over for de enkelte regeringer, til at tage stilling